

Bragt i Altinget 5. december 2019

Vi prioriterer netop eleverne over institutionspolitikken

Af Birgitte Vedersø, formand for Danske Gymnasier

”Der er behov for at skrue ned for institutionspolitikken og op for uddannelsespolitikken,” påpegede en stribe uddannelsespolitiske aktører her i Altinget (3.12) og efterlyste samtidig en grundlæggende debat om, hvad ungdomsuddannelserne fremover kan og skal. De var bekymrede over den stigende konkurrence mellem de forskellige gymnasiale uddannelser og mellem de to interesseorganisationer, der repræsenterer dem.

I Danske Gymnasier deler vi denne bekymring, der udspringer af to helt grundlæggende vilkår i gymnasiesektoren. Det ene er den frie konkurrence om eleverne, som naturligvis skærpes i en tid, hvor der bliver færre unge pr. årgang, og den anden er, at de gymnasiale uddannelser reguleres efter to vidt forskellige institutionslove.

Begge dele så vi gerne ændret hurtigst muligt. I Danske Gymnasier mener vi, at en harmonisering af institutionslovene vil knytte de gymnasiale uddannelser tættere sammen og modvirke konkurrencen internt mellem institutionerne. Og da indholdet i de gymnasiale uddannelser allerede i dag er harmoniseret via gymnasieloven, er der behov for, at institutionslovgivningen også bliver det for at skabe bedre balance.

Vi så også gerne, at htx og hhx omfattes af reglerne for kapacitetsstyring, så man fra politisk hold kan styre udbuddet af ungdomsuddannelser og elevfordelingen, og på den måde være med til at mindske den usunde konkurrence mellem institutionerne.

Vi er nemlig helt enige med debatindlæggets forfattere om, at institutionspolitikken ikke må gå forud for eleverne. Derfor tager Danske Gymnasiers nye 2025-strategi netop udgangspunkt i de unges behov og handler om, hvordan man kan sikre især unge i de tyndt befolkede egne af landet det bredest mulige udbud af ungdomsuddannelser. Kun sådan kan vi nemlig sikre, at flest muligt af dem rent faktisk kommer igennem en ungdomsuddannelse med alt, hvad det åbner af døre i forhold til at videreudanne sig eller blive en del af arbejdsstyrken.

Der er desværre opstået nogle misforståelser i læsningen af vores nye strategi, som jeg gerne vil opklare.

For det første skal der ikke herske tvivl om, at vi i processen med at sidestille de gymnasiale uddannelser naturligvis skal bevare de forskellige uddannelsers særegne profiler og den særlige kultur og selvforståelse, der knytter sig til dem. Det er i alles – ikke mindst elevernes – interesse.

For det andet skal de almene gymnasier selvfølgelig ikke oprette erhvervsgymnasiale uddannelser de steder, hvor der i forvejen ligger ét. Det skal udelukkende være en mulighed dér, hvor tilbuddet ellers ville mangle. Det er tilfældet i Struer, Lemvig, Ribe og Nyborg, hvor de almene gymnasier er trådt til og med succes har videreført erhvervsgymnasiale tilbud og erhvervsuddannelser, som ellers ville være forsvundet fra byen.

En analyse fra Børne- og Undervisningsministeriet viser, at der er en række ”sorte huller” på Danmarks kortet, hvor unge har meget langt til en erhvervsgymnasial uddannelse. Det strider imod den politiske intention bag aftalen om gymnasireformen om at sikre, at alle kommende gymnasielever så vidt muligt har adgang til de forskellige typer gymnasiale uddannelser. Og da de almene gymnasier ligger

geografisk spredt ud i hele landet, giver det god mening, at vi bidrager til at føre den politiske intention ud i livet ved.

Danske Gymnasier er altså IKKE ude i et forsøg på at kapre markedsandele fra nogen, men derimod på at udvide paletten af uddannelser, som de unge kan vælge imellem, og lette og udvide samarbejdet mellem de forskellige gymnasiale uddannelser. Til gavn for eleverne.